

og vi forlanger endvidere, at Regeringen hverken direkte eller indirekte lægger nogen som helst Hindring i Vejen for den i Forvejen tunge og brydsomme Kamp, som de Danske har at kæmpe i Flensborg og i de øvrige Afstemningsdistrikter i 2den Zone.

Forsvarsministeren (P. Munch): De Udtalelser, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fremsatte mod Statsministeren vedrørende det sønderjyske Spørgsmaal, vil utvivlsomt blive besvaret fra Statsministerens Side, naar han atter er i Stand til at være til Stede her i Salen. Jeg ønsker dog straks overfor disse Udtalelser at fastslaa dette, at naar det ærede Medlem har givet det Udseende af, at Regeringen i nogen Henseende har ladet være Tvivl til Stede med Hensyn til dens Holdning overfor formentlige Antydninger fra Rigs-kansler Bauers Side med Hensyn til Særforhandlinger med Danmark, da er det ærede Medlem aldeles uberettiget dertil. Det ærede Medlem pegede her paa Spørgsmaalet Tønder og omtalte det, som om der ikke var taget klart og afgørende Standpunkt fra Regeringens Side i den Henseende. Dette er jo fuldstændig urigtigt. Som det ærede Medlem ogsaa viste sig at vide, har Statsministeren jo særlig udtalt dette, at 1ste Zone er en Helhed, og Tønders Skæbne afgøres sammen med 1ste Zone under eet. Dette Svar er klart og afgørende. Det er i nøjeste Overensstemmelse med den Udtalelse, som er fremsat af Minister H. P. Hanssen ved Mødet i Haderslev, om hvilken Udtalelse det selvfølgelig gælder, at Regeringen er enig med de af Minister Hanssen der fremsatte Udtalelser.

Med Hensyn til Spørgsmaalet Flensborg og 2den Zone i det hele taget da har Ministeriet afgjort og udelukkende stillet sig paa det Grundlag, som blev fastslaaet ved Aftaler mellem Regeringen, Rigsdagen og den nordslesvigske Vælgerforening under Behandlingen af disse Sager paa tidligere Stadier, og som fandt Udtryk i Fredstraktaten, nemlig dette, at af grundlæggende og afgørende Betydning for, hvorledes Grænserne drages i denne Zone, maa Afstemningen blive,

Det ærede Medlem lod til at mene, at Regeringen tænkte sig den Mulighed at

bortfortolke noget af Fredstraktatens Bestemmelser. Paa ingen mulig Maade. Det glæder mig af det ærede Medlems Udtalelser at forstaa, at han ønsker at fastholde, at det Parti, han tilhører, fuldt ud staar paa Fredstraktatens Grund og vil handle ud fra de Bestemmelser, der der er fastsatte. Jeg kan roligt sige, at saa længe ærede Medlemmer stiller sig paa dette Grundlag, vil de være i Overensstemmelse med den nuværende Regering.

Det ærede Medlem fremsatte dernæst nogle Bemærkninger med Hensyn til de Ord, jeg havde udtalt om Folkenes Forbund. Det ærede Medlem talte om den Fortolkningsskunst, jeg havde øvet, og det ærede Medlem udfoldede dernæst al sin Fortolkningsevne for at klargøre de paa-gældende Paragraffer. Hvis det ærede Medlem siden vil gennemlæse, hvad han har sagt, saa vil han se, at de allerfleste af de Betragtninger, han anførte, svarer nøje til Betragtninger, som jeg for min Del har anført. Alt det, det ærede Medlem fremførte om, hvorledes man skulde forstaa den ene og den anden Paragraf, saaledes som den var angivet i de paa-gældende Bestemmelser, gik kun ud paa det ene at bekræfte den Udtalelse, som jeg fremsatte her, at Forbundspagten og hele den Ordning, der knytter sig dertil, forudsætter et vist militært Beredskab. Som Bevis derfor er de forskellige Betragtninger, det ærede Medlem fremførte, ganske rigtige, men ogsaa ganske overflødige, thi dette var netop det samme, som jeg fastslog forleden Dag. Og naar det ærede Medlem dernæst paaberaabte sig Udtalelser af den svenske Statsminister Edén, saa var den Udtalelse, han der oplæste, netop denne, at Folkeforbundspagten forudsatte et vist militært Beredskab for de forskellige Stater, nøjagtigt det samme, som er sagt fra min Side. Men deri ligger intet, som giver nogen Berettigelse til at hævde, at den Artikel i Forbundspagten, som jeg oplæste forleden, den samme Artikel, som det ærede Medlem oplæste i Dag, indeholder noget om en af Forbundsraadet fastsat Minimalgrænse for de enkelte Staters Rustninger, intet. Det, den indeholder — og det ærede Medlem kunde ikke ved en eneste Antydning sandsynliggøre noget, der skulde afvige fra den paa-gældende Artikels klare